

لشکر کشی ارتش جنایتکار ترکیه به کردستان سوریه و

کشتار توده های تحت ستم کرد محکوم است!

در کردستان سوریه، جهان این روزها شاهد صحنه دیگری از جنایات امپریالیست‌هاست، جنایتی که با چراغ سبز دولت آمریکا و نقش آفرینی دولت اردوغان و ارتش مزدور این کشور در حال اتفاق افتادن است. از دو روز پیش دولت مزدور اردوغان پس از مدتها رایزنی با مقامات آمریکا با ادعای مضحک "سرکوب تروریستها" و "دفاع از تمامیت ارضی سوریه" به کردستان سوریه لشکر کشی کرد و حیات و هستی توده های محروم خلق کرد که هنوز از نبرد با دار و دسته های مزدور و اسلامی نفس تازه نکرده اند را آماج شنیع ترین جنایات خود قرار داده است.

مطابق گزارشات منتشر شده به دنبال حمله هوایی و زمینی ارتش جنایتکار ترکیه به شهرهای کردستان سوریه، تا کنون ده ها تن از مردم بی دفاع کشته شده و حدود ۶۰ هزار تن در هراس از بمباران ها و ورود ارتش ترکیه، این دیگر چماق امپریالیسم آمریکا در خاورمیانه و قاتل خلق کرد و ترک، به شهرها و روستاهایشان، از خانه و کاشانه خویش آواره شده اند.

حمله تجاوزکارانه دولت ترکیه که به حق با نفرت تمامی مردم آزادیخواه دنیا روبرو شده، باید بدون هیچ قید و شرطی توسط نیروهای انقلابی و آزادیخواه محکوم شود. اما اشتباه خواهد بود هر آینه این لشکر کشی از پیش برنامه ریزی شده را صرفا ناشی از اعمال خودسرانه اردوغان مزدور جهت تأمین منافع دولت ترکیه بدانیم و متوجه نقش اربابان امپریالیست اردوغان و سایر مرتجعین منطقه در اتخاذ این سیاست جنگ طلبانه نباشیم. بیهوده نیست که در لحظاتی که بمبهای جنگنده ها آمریکایی اف ۱۶ ترکیه، خانه و کاشانه زنان و کودکان و مردان ستم‌دیده کرد را بر سرشان ویران می کند، نمایندگان آمریکا و روسیه در سازمان ملل متحد، متن ها و پیش نویسهای ارائه شده توسط رقبای اروپایی شان علیه حمله ارتش ترکیه به کردستان سوریه با خواست توقف فوری آن را رد می کنند و به این ترتیب دست خود را رو کرده و چهره جنایتکار خویش را به روشنی به نمایش می گذارند.

تجاوز آشکار ارتش ترکیه به خاک سوریه، به بهانه "ایجاد منطقه امن" در خاک سوریه، از سوی ترکیه درست در زمانی رخ داد که دولت ترامپ رسماً اعلام نمود که در حال خروج نیروهای مسلح محدود خود از خاک سوریه می باشد و نمی خواهد در این جنگهای مسخره "بی پایان" نقش ایفا کند. هر چند در عوامفریبی نهان در پشت این اظهارات شکی نیست اما نیاز به کنکاش زیادی هم در تحولات جاری نیست تا برای هر وجدان منصفی ثابت شود که خروج نیروهای آمریکا پس از آن "حرفها" و اظهارات شفاهی، درست نشانه "چراغ سبز" آمریکا به دولت اردوغان برای هجوم به مناطق کرد نشین سوریه جهت اشغال بخشی از سوریه که در کنترل نیروهای کرد قرار دارد، بود. این شرایط فاجعه بار که معلوم نیست تا چه مدت زمانی طول خواهد کشید، سازمانها و احزاب سازشکار مدعی رهبری خلق کرد سوریه را نیز در وضعیت دردناکی قرار داده است. چرا که آنها که تا دیروز خود را به ماشین جنگی امپریالیسم آمریکا بسته بودند، امروز در چنان بن بست بی‌بستی قرار گرفته اند که همگان می بینند که تحت رهبری سازشکارانه آنها، پیشمرگان فداکار کردستان مانند گوشت دم توپ، به قدرت آتش غیر قابل مقایسه ارتش جنایتکار ترکیه سپرده شده اند. این واقعیتی است که خلق کرد چه در ایران و چه در کشورهای دیگر منطقه باید بدور از هر تفکر و گرایش ناسیونالیستی از آن درس گرفته و بدانند که شرط رهایی و سعادت

خلق گُرد نه در اعتماد و اتحاد با امپریالیستها ، بلکه برعکس اکیداً در مبارزه با امپریالیسم و دولت های مزدورشان می باشد.

امروز شاهدیم که به دنبال تحولات اخیر، رهبران پیشمرگان دلیر خلق گُرد سوریه، آنهایی که تا دیروز بدون هیچ اجباری و با رضایت کامل، ضمن دریافت پول و تسلیحات آمریکا نقش پیاده نظام ارتش امپریالیستی این کشور را بر عهده گرفته و در چهار چوب سیاست های این امپریالیسم جنایتکار حرکت می کردند، مدعی شدند که ترامپ از پشت به آنها "خنجر" زده است. آنها از این امر فغان سر داده و گفتند که ترامپ و دولتش به عنوان نماینده امپریالیسم آمریکا همواره به دنبال "منافع" خود می باشند. در حالی که برای تمام مردم آزادیخواه جهان و نیروهایی که حداقل شناختی از ماهیت امپریالیسم و به ویژه دولت آمریکا داشته و دارند و با چشمانی باز، سیاستهای امپریالیسم به ویژه در همین گُردستان را دنبال کرده اند، شکی باقی نیست که امپریالیسم به علت ماهیت ضد خلقی خویش، هیچگاه و در هیچ بُرهه ای دوست "دائمی" ندارد و آنچه که همواره و بدون استثناء و در سخت ترین شرایط برای امپریالیستها "دائمی" ست همانا "منافع" آنان است؛ که به طور قطع، همواره در **ضدیت** با منافع توده ها قرار دارند. اگر نیروهای مدعی رهبری خلق گُرد سوریه حتی یک لحظه **می توانستند و با می خواستند** با چشمان باز، سابقه سیاستهای امپریالیسم آمریکا و سایر امپریالیستها در همین چهار قسمت گُردستان علیه خلق گُرد را مشاهده و از آن در راستای مبارزه برای حق تعیین سرنوشت خلق گُرد و رسیدن به آزادی درس بگیرند ، آنگاه می فهمیدند که این خود آنان بودند که درست از لحظه ای که سرنوشت خود و پیشمرگان تحت رهبری خود را به سیاستها و حمایتهای دولت آمریکا گره زدند ، به توده های محروم و دلاور گُردستان سوریه از پشت "خنجر" زدند.

در تاریخ مبارزاتی پر فراز و نشیب خلق گُرد ، برای تحقق آزادی و حق تعیین سرنوشت ، کم نیستند رویدادهایی که تجربه فوق را با ریختن خونهای زیاد به روشنی اثبات کرده اند. مگر همین دولت آمریکا نبود که با کمک سگ زنجیری خود یعنی رژیم شاه، در یکی از حساس ترین لحظات خیزش جنبش خلق گُرد عراق در زمان ملا مصطفی بارزانی ، پشت این دار و دسته را خالی کرد و آنها را مجبور نمود که سلاح بر زمین گذاشته و در کرج خانه نشین شوند؟ مگر تجربه شکست "اعلام فرماندم همگانی" در گُردستان عراق توسط "رهبران دولت اقلیم" که برای این کار حتی از سوی برخی از محافل سیاسی حاکم در آمریکا تشویق شده بودند، فراموش شده است؟ آیا همین تجربه ها و تجربه های تلخ دیگر در تاریخ مبارزات خلق گُرد ثابت نمی کنند که مدعیان رهبری مردم گُردستان سوریه محق نبودند که فکر می کردند در پناه قدرت آتش امپریالیستها می توانند "سکولاریسم"، "دمکراسی" و "صلح" برای گُردستان سوریه بسازند. اتفاقاً در همان زمان که نیروهای سیاسی گُرد مدعی رهبری خلق گُرد در سوریه - با تکیه بر سلحشوری های پیشمرگان فداکار خلق گُرد و توده های مسلح که در میدان مبارزه با دار و دسته داعش خون داده و قهرمانی ها می کردند - در پشت میزهای مذاکره در صدد دلربایی با مقامات آمریکایی بودند، نیروهای انقلابی و کمونیستها به آنان هشدار می دادند که این سیاست مضر و ضد مردمی جز شکست و رسوایی برای این نیروها و فاجعه برای مردم گُردستان ، آینده ای نخواهد داشت. آیا رویدادهای دردناک و فاجعه بار کنونی، نشان نداد که این نظر کمونیستها و نیروهای انقلابی تا چه حد واقع بینانه و درست بوده است؟

تهاجم جنایتکارانه ارتش ترکیه با چراغ سبز آمریکا به گُردستان سوریه نشان می دهد که توده های دلاور خلق گُرد به جز نیروی عظیم مبارزاتی خود - که بار ها در مبارزه با دشمنانشان آن را به نمایش گذارده و از جمله با به خاک مالیدن پوزه دار و دسته های مزدور امپریالیسم نظیر داعش ، آن را به ظهور رسانده و تحسین همه آزادیخواهان را نسبت به خود برانگیختند - و به جز حمایت مردم آزادیخواه جهان و نیروهای انقلابی و دمکرات،

متحد دیگری ندارند؛ و راه دست یابی آنها به آزادی و حق تعیین سرنوشت، از کانال مبارزه با امپریالیسم و مزدوران و وابستگی‌شان می‌گذرد. با تأکید باید گفت که خلق کُرد برای رسیدن به اهداف آزادیخواهانه خود باید اساساً به نیروی مبارزاتی عظیم خودش متکی باشد و نه تنها با دشمنان خویش بلکه با احزاب و سازمانهایی نیز که در مسیر خلاف این خط گام بر می‌دارند، مرزبندی کند.

اکنون در شرایطی که خلق کُرد سوریه مورد هجوم وحشیانه دشمنان این خلق قرار گرفته، بر تمامی نیروهای مبارز و افکار عمومی آزادیخواه جهان است که با هر آنچه در توان دارند به یاری خلق کُرد سوریه بشتابند و با محکوم کردن لشکر کشی و جنایان دولت ترکیه و امپریالیسم آمریکا علیه این خلق مبارز، به مبارزه حق طلبانه آنها یاری رسانند.

مرگ بر امپریالیسم و سگ زنجیریش، رژیم جنایتکار اردوغان!

زنده باد خلق رزمنده کُرد که برای آزادی می‌جنگد!

زنده باد انقلاب! پیروز باد سوسیالیسم!

چریکهای فدایی خلق ایران

دهم اکتبر ۲۰۱۹